

HOMILIE VAN PASTOOR-DEKEN RONALD SLEDSSENS TJDENS DE NAAMOPGAVE OP 19/11/2017

Ik weet niet of Jeroen Meeus aan dit recept iets zou hebben, maar ik wil het hem toch sms'en: om een vormeling op Berchemse en Wilrijkse wijze te bereiden, ga je als volgt te werk.

Maak een marinade bestaande uit twee toffe ouders, of als je dat niet hebt, één stevige papa of mama die heel goed weten hoe ze een stevige basis moeten leggen voor de opvoeding, vermengd met een scheutje doopwater, een deciliter geduld, 1 snuifje tucht, een dikke scheut aandacht en luisterbereidheid, een paar takjes humor, 50 gram fijngehakte d.w.z. verstaanbare principes en een mespunt geloof in henzelf.

Giet over de vormeling en laat hem op een rustige koele plek eerst drie jaar thuis en dan 3 jaar in de kleuterschool trekken.

Schik daarna de toekomstige vormeling samen met de andere toekomstige vormelingen in een vuurvaste schaal of, als je dat niet hebt, in een principevaste school zo dat de grootste en sterkste porties onderaan liggen en de zwakste en kleinste bovenaan. Voeg er nu een paar uitstekende leerkrachten aan toe die de vormelingen niet alleen vertellen over wiskunde en wereldoriëntatie, maar hen evengoed in de les godsdienst leren denken over waarden, over waar ze vandaan komen en wat God met je doet als je pijn en verdriet hebt.

Zet het deksel op de pot en dek gedurende vijf jaar goed af, dat wil zeggen gun deze jongeren hun kind zijn en bescherm hen waar nodig tegen al te slechte geuren van overconsumptie en oppervlakkigheid, want die kunnen hun latere levenssaus doen schiften. Laat ze al die tijd rustig sudderen en eventueel tegenpruttelen en gaar worden in hun vet, want dat vormt juist hun smaak en persoonlijkheid.

Doe na vijf jaar het deksel van de pot en giet de vormelingen af. Laat ze goed uitlekken en prik er even in om na te gaan of ze sappig en gemotiveerd genoeg zijn om te kiezen voor het vormsel. Als dat zo is, leg je hen een jaar in een grote kom of beter nog in een stevige catechesegroep samen met ervaren en toffe catechisten die hen met prachtige verhalen begeleiden tot ze opdienklaar zijn.

Bestrooi ze nog met een snuifje repetitie en werk af met een paar takjes zenuwachtigheid tegen de grote dag. De jonge mensen die je dan te proeven krijgt, zien eruit als alle jongens en meisjes van hun leeftijd, maar ze smaken anders. Want door hun lange gaartijd hebben ze de Geest van God en Jezus te pakken.

Mensen die de geest van Jezus hebben, daar zie je niks aan, die hebben geen extra groot hoofd of die lopen niet op hun handen, maar sla ze eens een tijdje langer gade: dan zie je hoe ze met hun vrienden om gaan: tof. Dan zie je hoe ze met geld omgaan: eerlijk. Dan zie je hoe ze met armen omgaan: solidair. Dan zie je hoe ze met hun studies omgaan: serieus. Dan zie je hoe ze met hun ouders, grootouders en vrienden omgaan: respectvol. Het effect van de Geest is enorm. En het resultaat is cool: stevige Wilrijkse en Berchemse kerels en meiden die langzaam, maar zeker hun leven bouwen op die stevige bodem van het evangelie waarin je vandaag hoorde dat Jezus een parabel vertelt over talenten.

Een talent was in de tijd van Jezus verschrikkelijk veel geld, namelijk zesduizend daglonen, dus 16,5 keer een jaarinkomen ofte 40 kg goud. Zoveel en dat enkele keren, had de heer aan zijn knechten toevertrouwd.

Jammer genoeg zijn we in de kerk later die talenten helemaal fout gaan begrijpen en dachten we dat het om heel bijzondere vaardigheden van iemand gaat. Dat iemand bijvoorbeeld prachtig op de saxofoon kan spelen of in een handomdraai een leuke app voor op de tablet kan maken. Dat is natuurlijk ook wel een talent, maar Jezus heeft dat niet op het oog. Volgens hem is jouw echte talent jouw geloof. En eens je dat hebt, kan je ongelooflijk veel doen. Want geloven doet je dingen doen. Je kunt iemand blij maken door hem te bezoeken. Je kunt iemand gelukkig maken door naar haar te zwaaien. Je kunt een dier redden. Je kunt vechten voor het recht van andere mensen. Jezus bedoelt dat geloven iets is dat veel kostbaarder is dan goud, op voorwaarde dat ge het niet in de grond steekt, ervoor uitkomt en er iets mee doet. Als jullie vandaag jullie naam aan hem opgeven, dan weet ge wat Hij van jullie verwacht.